

контроля уровня подготовки студентов: контроль практических навыков (умение исследовать неврологический статус и интерпретировать его при различных неврологических заболеваниях), компьютерные тесты, решение ситуационных задач и задач «Крок-2», работа со студентами в нейрофизиологических лабораториях, в отделении у постели больного, занятия в студенческом научном кружке. Предусмотрено углубленное изучение особенностей сосудистой патологии, инфекционных поражений нервной системы, особенностей клиники и лечения демиелинизирующих, нейродегенеративных заболеваний нервной системы. Кафедра создает адекватные условия для приобретения студентами практических навыков и умений в клинике нервных болезней, чтобы в будущем молодые специалисты могли уверенно работать благодаря тем умениям и навыкам, которые они получили за время обучения, в практическом здравоохранении.

Ключевые слова: практические навыки, нервные болезни, Болонская система.

diagnostic tools such levels of students: Control of practical skills - the ability to explore the neurological status and interpret it in different neurological diseases, computer tests, solving situational problems and tasks "Step-2", working with students in neurophysiology laboratory in the department at the bedside, engaging in student circles. There better understanding of vascular pathology, infectious lesions of nervous system, clinical features and treatment of demyelinating, neurodegenerative diseases of the nervous system. The Department provides adequate facilities for acquiring practical skills and abilities to future young specialists-neurologists can work confidently thanks to the skills they received during training.

Key words: practical skills, nerve disease, Bologna system.

УДК 378.147+376.68(477)

В.К. Ляхов, І.М. Добровольська, Т.Ю. Ляховська, О.О. Тарановська, О.І. Макаров
ВДНЗ України «Українська медична стоматологічна академія», м. Подгва

ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ СЬОГОДЕННІЇ УКРАЇНИ

Система освіти України вступає в епоху безперервного реформування, головною метою якого є підвищення якості освіти в процесі зближення різних національних освітніх систем. Інтернаціоналізація вищої освіти це процес систематичної інтеграції міжнародного компонента в освітньо-виховну, науково-дослідницьку та громадську діяльність вищих навчальних закладів. Незважаючи на високу актуальність цього процесу та велику увагу, що приділяється цьому питанню сьогодні, інтернаціоналізація освіти в Україні залишається складним і суперечливим явищем, переваги та наслідки якого потребують виваженого аналізу.

Ключові слова: українська вища освіта, інтернаціоналізація, глобалізація, транснаціональна освіта.

Сьогодні процес розвитку української вищої освіти неминуче пов'язаний з транснаціональними тенденціями, глобалізацією та інтернаціоналізацією. В умовах сучасного світового співробітництва одним із першочергових завдань вищої освіти вважається підготовка фахівців, які відповідають вимогам ринку праці не тільки своєї країни, а й інших країн світу. Проблемі інтернаціоналізації української освіти присвячені праці І. Бабина, Я. Болюбаша, В. Грубінки, Л. Ковальчук, В. Кременя та багатьох інших авторів. Однак цілий ряд важливих аспектів цієї проблеми залишається не з'ясованим.

Метою роботи було здійснити аналіз історичних умов, форм, перспектив та наслідків інтернаціоналізації вищої освіти в Україні. Інтернаціоналізацією вищої освіти є процес систематичної інтеграції міжнародної складової в освітню систему країни. Вищі навчальні заклади в усьому світі і в Україні зокрема активно включаються у процес інтернаціоналізації, що відображає відхід у минуле національної обмеженості освітнього процесу [1]. Традиції інтернаціоналізації української освіти беруть початок ще з часів XV–XVI ст. В цей період Україна за рівнем культурного розвитку та освіти перебувала в загальноєвропейському середовищі. Багато українців здобували освіту в Європі, а перші вищі навчальні заклади в самій Україні – Острозька та Києво-Могилянська академії - навчальними планами були схожі на провідні західноєвропейські університети (Краківський, Празький, Болонський та інших) [7]. Тому сучасний процес інтернаціоналізації нашої освіти деякі автори пов'язують з поверненням України саме до європейського культурно-освітнього простору [6].

Сьогодні відбувається якісно новий етап інтернаціоналізації вищої школи та її глобалізації, за якого масова міждержавна інтеграція освіти розглядається як гарантія конкурентоспроможності держави в новій глобальній економіці. Освіта вступає в епоху перманентного реформування, що має на меті підвищення якості в процесі зближення різних національних освітніх систем.

учасний фахівець потребує знань і вмінь, необхідних й актуальних не лише в країні його проживання, а й у світі. У результаті нових потреб людини і держави в цілому сформувалася практика пропонування освітніх послуг, які дозволяють фахівцям здійснювати професійну діяльність в умовах економіки різних країн [2]. Такі освітні послуги формують транснаціональну освіту, сутність якої спрямована на пошук оптимальних умов задоволення освітніх потреб окремої людини в умовах глобалізації та інтернаціоналізації різних сфер суспільного життя в сучасному світі [5].

Інтернаціоналізація освіти прагне до різних цілей, серед яких диверсифікація і зростання фінансових надходжень через залучення іноземних студентів на платне навчання; розширення навчання своїх студентів у зарубіжних ВНЗ; підвищення якості освіти і досліджень за рахунок участі студентів і викладачів у міжнародному процесі обміну знаннями тощо. Виділяють 4 основні форми міжнародного співробітництва, за допомогою яких відбувається процес інтернаціоналізації освіти: академічна мобільність студентів і професійна мобільність викладачів з освітньо-науковою метою; мобільність освітніх програм, формування нових міжнародних стандартів освітніх програм; інтеграція в навчальні програми освітніх стандартів; інституційне партнерство, спрямоване на створення стратегічних освітніх альянсів і міжнародних освітніх корпорацій [4].

За останні 40 років темпи збільшення потоків студентів, які перетинають національні кордони для здобування вищої освіти, перевищили темпи поширення самої вищої освіти. За даними ЮНЕСКО, рівень міжнародної мобільності студентів зріс за останні 25 років на 300 %. На початку XXI ст. 1,9 млн. студентів

навчалось за межами рідної країни. На думку експертів, до 2025 р. їх кількість сягне 4,9 млн осіб. Основними постачальниками освітніх послуг є такі високорозвинені країни, як Австралія, Франція, Німеччина, Велика Британія і США, що приймають на навчання 73 відсотки всіх іноземних студентів, які, переважно, є громадянами Греції, Японії, Кореї та Туреччини [4].

Україна теж включена у процес світової академічної мобільності і наслідую загальні тенденції. На сьогодні в Україні навчається майже 45 тисяч іноземних студентів [3]. Переважно це студенти з країн Сходу та Північної Африки. Підготовку іноземних студентів з 127 країн світу здійснюють у 204 вищих навчальних закладах України [3]. Присутність у вузі студентів і вчених з різних країн свідчить про високий рівень і престиж вищої школи цієї країни на світовому ринку освітніх послуг, розширює культурні горизонти як студентів, так і викладацького складу [7]. В свою чергу навчання та дослідницька робота за кордоном збагачують індивідуальний досвід людини, дозволяють розширити мережу контактів і спілкування, поглибити знання іноземних мов.

Очевидні і інші переваги інтернаціоналізації: об'єднання ресурсів, поглиблення бази знань, розсунення рамок наукового пошуку, збагачення навчальних програм. Разом з тим, попри об'єктивність і очевидну незворотність процесу інтернаціоналізації освіти, не всі країни готові розглядати її як частину своєї стратегії розвитку в глобалізованому світовому освітньому просторі. Причина цього, за переконаннями фахівців, криється в неоднакових можливостях країн реагувати на необхідність взаємодії в об'єднаному світовому економічному та культурному полі. Багато країн з різних причин (низький рівень економічного розвитку, політична нестабільність, інформаційна ізоляція, обмежені технологічні можливості, культурні традиції) опинилися, так би мовити, на «периферії» глобальних тенденцій.

Відсутність чи обмеженість чіткого законодавства щодо надання транснаціональних освітніх послуг та забезпечення їх якості ускладнюють адаптацію існуючих і розробку власних стратегій інтернаціоналізації [7]. Сам процес інтернаціоналізації вищої школи має різні наслідки в різних країнах світу.

Розвинені країни, зокрема англосовні, розвивають інтернаціоналізацію вищої освіти у дусі прибуткового підприємництва. В більшості країн, що розвиваються, основною рушійною силою є академічні фактори, і процеси комерціалізації освіти в них можуть призвести до незворотної трансформації самого феномена освітнього процесу. Особливу загрозу для їх національних систем освіти становить поява зарубіжних освітніх провайдерів, суть роботи яких неминуче збільшить «відтік інтелекту» за кордон.

Висновок

Інтернаціоналізація вищої освіти є незворотнім, однак нерівномірним, суперечливим і складним явищем, що веде до якісно іншого утворення – «космополітичного» університету. Відтак входження України до світового освітнього простору потребує виваженого підходу, з урахуванням як можливих перспектив в плані конкурентноспроможності українських вишів на ринку освітніх послуг, так і можливих наслідків, пов'язаних з втратою найбільш талановитої молоді та професорсько-викладацького складу, збіднінням інтелектуального потенціалу національних навчальних закладів, популяризацією глобальних мультикультурних цінностей та втратою національної культури та ідентичності.

Література

1. Балабанова Н. Суспільство знань та інновацій: шлях до майбутнього України / Н. Балабанова // – К.: Арістей, 2005. – 104 с.
2. Квак М. Національна держава, глобалізація та університет як модерний заклад / М. Квак, М. Зубрицька, Н. Бабалик // – Львів: Літопис, 2002. – С. 267–291.
3. Ковальчук Р.Л. Інтернаціоналізація освіти: міжнародно-правовий досвід і національна практика / Р.Л. Ковальчук // Правознавство.- 2011.- С.40-43
4. Лиферов А.П. Интеграционные процессы в мировом образовании: основные тенденции / А. П. Лиферов // Magister. – 1999. – №1. – С. 46–65.
5. Лукичев Г.А. Транснациональное образование / Г. А. Лукичев // Вестник РУДН. Серия: Юридические науки. – 2002. – № 1. – С. 71–75.
6. Михальченко Н.С. Украина 1991–1995 / Н.С. Михальченко // – К.: Укр. центр духовной культуры, 1996. – 512 с.
7. Тюрменко І. Культурологія: теорія та історія культури / І. Тюрменко, О. Горбула // – Київ: Центр навчальної літератури, 2004. – 368 с.

Реферати

ИНТЕРНАЦИОНАЛИЗАЦИЯ ВЫСШЕГО ОБРАЗОВАНИЯ В УСЛОВИЯХ СОВРЕМЕННОЙ УКРАИНЫ.

Лихачев В.К., Добровольская Л.М., Ляховская Т.Ю.,
Тарановская Е.А., Макаров О.Г.

Система образования Украины вступает в эпоху непрерывного реформирования, главной целью которого является повышение качества образования в процессе сближения различных национальных образовательных систем. Интернационализация высшего образования - это процесс систематической интеграции международного компонента в учебно-воспитательную, научно-исследовательскую и общественную деятельность высших учебных заведений. Несмотря на высокую актуальность этого процесса и большое внимание, уделяемое данному вопросу сегодня, интернационализация образования в Украине остается сложным и противоречивым явлением, преимущества и последствия которого требуют взвешенного анализа.

Ключевые слова: украинское высшее образование, интернационализация, глобализация, транснациональное образование.

INTERNATIONALIZATION OF HIGHER EDUCATION IN THE CONDITIONS OF TODAY'S UKRAINE.

Likhachev V.K., Dobrovolskaya L.M. Lyahovskaya T.Y.,
Taranovskaya E.A., Makarov O.G.

The Ukraine education system shall enter into an era of continuous reform, the main aim of which is to improve the quality of education and the process of convergence between the various national educational systems. Internationalization of higher education is the process of systematic integration of the international component in the educational, scientific, researching and public activity of higher educational institutions. Today internationalization of education in Ukraine remains important by difficult phenomenon, advantages and consequences of which require a balanced analysis.

Key words: Ukrainian higher education, internationalization, globalization, transnational education.